

Protestantse gemeente Leidsche Rijn

23 januari 2022

Doopgedachtenis

'Gesterkt door de Geest'

Evangelielezing Lucas 4:14-21

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

'Jij bent mijn geliefde zoon, in jou vind ik vreugde.'

Toen Jezus werd gedoopt, opende de hemel zich en klonken deze woorden.

Vervuld van de Geest trok Jezus weg van de Jordaan, hij zwierf veertig dagen door de woestijn, en werd daar zwaar op de proef gesteld.

Maar hij doorstond deze beproevingen.

Misschien wel net zoals Maarten Luther, van wie het verhaal gaat, dat hij in zijn donkere, depressieve periodes tegen zichzelf zei: 'Maarten, blijf kalm. Je bent gedoopt.'

Oftewel, God heeft je aangenomen als geliefd kind, daarin ligt je identiteit.

De doop benadrukt die werkelijkheid. Het is niet zo dat het pas waar is als je gedoopt bent, nee, de doop benadrukt wat al waar is, dat je een geliefd kind van God bent.

Als de duivel op je proef stelt, als de stemmen in je hoofd je naar beneden proberen te trekken, als verleidingen zich aandienen: dan zou je het zachtjes voor jezelf kunnen herhalen, je bent gedoopt, oftewel je bent Gods geliefde kind.

Toen, bij je doop ben je ondergegaan,

en ook al zal je nog vele malen onderuitgaan in het leven,

je stond op met Christus,

dus houd je daaraan vast, je kunt steeds opnieuw opstaan, opstaan met Christus,

of eigenlijk, vertrouw erop dat je omhooggetrokken wordt, steeds opnieuw.

Die paar druppels water,

of nouja, ik probeer vaak wel echt het water te laten stromen,

die symboliseren dat;

het ondergaan en weer omhoog komen,

het afwassen van zonde, kwaad,

en het aantrekken van een nieuw wit gewaad, een nieuwe manier van leven.

In de vroege kerk werden dopelingen vervolgens ook gezalfd, en misschien zouden we dat ook weer moeten gaan doen, op sommige plekken gebeurt dat ook, en dat is dan het teken van de heilige Geest.

En. De doop ontvang je, het wordt aan je voltrokken, je kunt jezelf niet dopen.

Dus of het nou gebeurt als je baby bent of volwassen, het is altijd iets dat je ontvangt. Zoals we Gods genade ontvangen, zijn glimlach over ons bestaan.

Terug naar Jezus. Jezus werd in de woestijn op de proef gesteld, maar Jezus hield zich staande, en de duivel droop af. De duivel, het kwaad, de stemmen in zijn hoofd...

Die tegen hem zeiden: 'als je de Zoon van God bent, dan...' Is er dan veel meer mogelijk? Zou je dan van alles moeten kunnen, willen, ambiëren?

Rachel Held Evans schrijft: 'We verlangen er allemaal naar dat iemand ons vertelt wie we zijn. De grote worsteling van het leven als christen is het aannemen van Gods naam voor ons, om te geloven dat we geliefd zijn, en te geloven dat dat genoeg is.' Je hoeft je niet beter voor te doen, je hoeft niet aan bepaalde eisen te voldoen, je hoeft geen keurig leven te leiden, te geloven zonder twijfel... nee, het gaat vóór alles uit, het geldt, en iedereen die iets anders beweert kun je verre van je werpen.

Jezus hield zich staande, de duivel droop af.

En toen, lazen we, keerde Jezus -gesterkt door de Geest- terug naar Galilea.

Er staat niet precies hoe dat eruitzag. Hoe ziet iemand eruit die gesterkt door de Geest door het leven gaat?

Hoe gedraag je je dan? Wat zeg je?

Als we dat over Jezus te weten willen komen, moeten we vooral goed lezen wat er staat.

Het nieuws over hem verspreide zich,
hij gaf onderricht in de synagogen en werd door allen geprezen,
hij ging terug naar de plek waar hij was opgegroeid en op sabbat naar de synagoge
zoals hij gewoon was te doen,
en hij wilde voorlezen en kreeg toen de boekrol van de profeet Jesaja aangereikt,
hij rolde die zelf af tot het gedeelte dat klonk:
'de Geest de Heren rust op mij, want hij heeft mij gezalfd,
om aan armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van
hun zicht,
om onderdrukten hun vrijheid te geven,
om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'

Hij rolde de boekrol op, gaf hem terug, ging zitten en iedereen keek naar hem.

Hij zei: 'vandaag hebben jullie deze schrifttekst in vervulling horen gaan.'

Eerst kreeg hij instemming en bijval, maar toen hij verder sprak werd de sfeer grimmig en duwden ze hem bijna de afgrond in...

Gesterkt door de Geest.

Moedig zou je hem kunnen noemen, hij lijkt niet bang, maar onverschrokken.

Hij heeft iets te zeggen en spreekt.

En hij gaat terug naar de omgeving, waarin hij is opgegroeid... hij gaat het aan met diegenen die hem het beste kennen, daar is lef voor nodig.

Hij betreft deze profetentekst op zichzelf. 'De Geest des Heren rust op mij.' Hij wist zich gesterkt door de Geest, de Geest van God...

En er zijn allerlei profetieën voor te lezen, allerlei waarschuwingen, oproepen tot bekering, maar hij leest deze tekst, misschien eigent hij zich deze tekst toe als een motto, als een richting:

'Ik ben hier, voor de armen, de gevangenen, de blinden, de onderdrukten, en om voor allen een genadejaar van de Heer uit te roepen – oftewel God is met je, hij is mensen genadig...'

Ja, dat blijf ik wonderbaarlijk vinden, dat het programma van Jezus, als je daarvan zou willen spreken, dat het gaat over armen, gevangenen, blinden, onderdrukten... en over Gods genade die er voor iedereen is.

Kijk, om het even simpel te stellen, je kunt het over allerlei zaken gaan hebben, als je beseft dat jij als Gods eigen zoon op aarde rondloopt.

Maar blijkbaar hebben deze mensen en hun problemen prioriteit.

En hij sprak deze woorden uit in de synagoge.

Konden de toehoorders het op zichzelf betrekken? Ging het over hen, of over anderen?

De armen, dat waren toch de mensen bij wie het leven niet echt goed gelukt was, hadden die tijd om naar synagoge te gaan? Die scharrelden waarschijnlijk hun eten bij elkaar.

En de gevangenen, tja, die zaten gevangen, omdat ze iets hadden gedaan dat straf verdiende, iemand beroofd, misschien gedood zelfs, misschien waren ze dader in een zedenmisdrijf.

De blinden. Blindheid werd in die tijd gezien als een straf van God...

En de onderdrukten, die zou hij hun vrijheid weer willen geven, misschien gold dat in deze dagen voor het joodse volk, de onderdrukten onder de Romeinse overheersing... en konden de mensen dat wel op zichzelf toepassen, maar het kon ook gaan over slaven, of anderen in een onderdrukte positie, in ieder geval niet diegene die de macht hadden.

Gesterkt door de Geest sprak Jezus deze woorden.

Zijn prioriteiten waren helder, dat zouden we er ook aan kunnen toevoegen.

Er zouden nog vele verhalen worden verteld over Jezus, over wat hij deed, wat hij zei, wie hij hielp, met wie hij in discussie ging, en natuurlijk ook over de weg die uitliep op zijn gevangenneming, veroordeling, kruisiging en dood. En zijn opstaan, uit de dood.

Gesterkt door de Geest ging Jezus zijn weg.
Hij als geliefd kind van God.
En zo kunnen ook wij onze weg gaan.
Als geliefde kinderen van God.

Moedig, onverschrokken, met heldere prioriteiten, niet te bang om te spreken, ons altijd bewust van wie we zijn in Christus: geliefde kinderen van God, op wie Gods glimlach rust.
Mensen van wie wordt gehouden.
Wat we ook doen, welke weg we ook gaan, hoeveel fouten we ook maken, hoeveel stemmen ons ook iets anders willen laten geloven.

God verheugt zich over je. De hemel staat je bij.

Vervolg ook jij daarom gesterkt door die Geest je weg,
vandaag en alle dagen.
Amen